

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REZOLIUCIJOS

EUROPOS PARLAMENTAS

Migracijos srautai, kuriuos lemia nestabilumas: ES užsienio reikalų politikos aprėptis ir vaidmuo

P7_TA(2011)0121

2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl migracijos srautų, kuriuos lemia nestabilumas: ES užsienio reikalų politikos aprėptis ir vaidmuo (2010/2269(INI))

(2012/C 296 E/01)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1638/2006, išdėstantį bendrąsias nuostatas, kurios nustato Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1717/2006, nustatantį stabilumo priemonę ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1889/2006, įsteigiantį demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonę ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1905/2006, nustatantį vystomojo bendradarbiavimo finansinę priemonę ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 1996 m. birželio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1257/96 dėl humanitarinės pagalbos ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašytą Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno valstybių grupės ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimą 2010/427/ES, kuriuo nustatoma Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) struktūra ir veikimas ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į JT konvenciją dėl visų migruojančiųjų darbuotojų ir jų šeimų narių teisių apsaugos, priimtą 1990 m. gruodžio 18 d.,
- atsižvelgdamas į 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvenciją ir 1967 m. sausio 31 d. protokolą dėl pabėgėlių statuso,

⁽¹⁾ OL L 310, 2006 11 9, p. 1.⁽²⁾ OL L 327, 2006 11 24, p. 1.⁽³⁾ OL L 386, 2006 12 29, p. 1.⁽⁴⁾ OL L 378, 2006 12 27, p. 41.⁽⁵⁾ OL L 163, 1996 7 2, p. 1.⁽⁶⁾ OL L 317, 2000 12 15, p. 3.⁽⁷⁾ OL L 201, 2010 8 3, p. 30.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

- atsižvelgdamas į 2005 m. gruodžio 13 d. Europos Vadovų Tarybos priimtą visuotinį požiūrį į migraciją, kuriuo nustatoma migracijos politikos išorės dimensija ir trys pagrindiniai jos prioritetai, būtent skatinti teisėtą migraciją, kovoti su nelegalia migracija ir stiprinti migracijos ir vystymosi ryšį,
- atsižvelgdamas į Europos migracijos ir prieglobsčio paktą, kurį Taryba patvirtino 2008 m. spalio mėn., į Komisijos pirmąją metinę migracijos ir prieglobsčio ataskaitą (2009 m.) (COM(2010)0214) ir į Tarybos 2010 m. birželio 3 d. išvadą dėl tolesnių veiksmų, susijusių su Europos imigracijos ir prieglobsčio paktu,
- atsižvelgdamas į 2006 m. lapkričio 23 d. Sirte pasirašytą ES ir Afrikos bendrą deklaraciją dėl migracijos ir vystymosi, kurioje pabrėžiama, jog reikia, kad Afrikos ir ES valstybės narės išsipareigotų bendradarbiauti su kilmės, tranzito ir paskirties šalimis siekiant veiksmingiau valdyti migraciją, taip pat atsižvelgti į jų poveikį vystymuisi,
- atsižvelgdamas į 2009 m. birželio 18 ir 19 d. Europos Vadovų Tarybos išvadą dėl neteisėtos imigracijos,
- atsižvelgdamas į 2010–2014 m. Stokholmo programą, Europos imigracijos ir prieglobsčio paktą ir Komisijos Stokholmo programos įgyvendinimo veiksmų planą (COM(2010)0171),
- atsižvelgdamas į 2008 m. kovo 14 d. Sąjungos vyriausiojo įgalotinio ir Komisijos klimato kaitos ir tarptautinio saugumo ataskaitą, 2008 m. gruodžio 18 d. susijusias rekomendacijas ir 2009 m. gruodžio 8 d. Tarybos išvadą,
- atsižvelgdamas į 2009 m. balandžio 27 ir 28 d. Prahėje įvykusios ministrų konferencijos „Partnerystės kūrimas migracijos srityje“ bendrą deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 2000 m. gruodžio mėn. Jungtinių Tautų konvenciją prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą ir su ja susijusius protokolus,
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 4 d. Tripolyje Komisijos narių C. Malmström ir Š. Füle ir Libijos atstovų – Generalinio liaudies komiteto sekretoriaus užsienio reikalams Moussa Koussa ir Generalinio liaudies komiteto sekretoriaus visuomenės saugumo reikalams Yunis Al-Obeidi pasirašytą ES ir Libijos Bendradarbiavimo migracijos srityje darbotvarkę,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. sausio 20 d. rekomendaciją dėl vykstančių derybų dėl ES ir Libijos pagrindų susitarimo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 29–30 d. Tripolyje įvykusio trečiojo Afrikos ir ES aukščiausiojo lygio susitikimo metu paskelbtą Tripolio deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 4 d. JT Saugumo Taryboje Komisijos pirmininko pavaduotojos-Sąjungos vyriausiosios įgalotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Catherine Ashton pasakytą kalbą, kurioje ji pabrėžė, kad reikalingas visapusiškas požiūris į krizių valdymą ir taikos stiprinimą, ir atkreipė dėmesį į tai, jog esama akivaizdaus ryšio tarp saugumo, vystymosi ir žmogaus teisių,
- atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos direktyvą 2009/50/EB dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą (mėlynosios kortelės direktyva) ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 7 d. Prahos Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikimo bendrą deklaraciją, kuria pradedama Rytų partnerystė,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0020.

⁽²⁾ OL L 155, 2009 6 18, p. 17.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

- atsižvelgdamas į savo 2010 m. rugsėjo 21 d. rezoliuciją dėl skurdo mažinimo ir darbo vietų kūrimo besivystančiose šalyse: tolesnė veikla, ⁽¹⁾ ypač į jos 71, 72 ir 73 dalis,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gruodžio 16 d. rezoliuciją dėl pabėgėlių iš Eritrėjos, laikomų įkaitais Sinajuje ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į pirmininkaujančios valstybės narės 2011 m. sausio 27 d. išvada „Įvairiapusio požiūrio į prekybos žmonėmis prevenciją, prekiautojų žmonėmis patraukimą baudžiamojon atsakomybėn ir aukų apsaugą link“,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos (SESV) veikimo 80 straipsnį, kuriame įtvirtinta, kad sienų kontrolės, prieglobsčio ir migracijos politikai taikomas solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo tarp valstybių narių principas, įskaitant jo finansinius padarinius, ir prireikus pagal šį skyrių priimti Sąjungos aktai numato atitinkamas šio principo įgyvendinimo priemones,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto ir Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto nuomones (A7-0075/2011),
 - A. kadangi pagrindinės migracijos varomosios jėgos – politinis, socialinis ir ekonominis nestabilumas, saugumo stoka, politinis persekiojimas ir autoritariniai režimai, dėl kurių nukentėjusioms bendruomenėms nelieka jokių perspektyvių galimybių gimtinėje ir pajamų, taigi jos netenka ir teisės rinktis – emigruoti ar likti, o asmenų gyvybė atsiduria nuolatiniam pavojui, ir todėl vienintelė joms likusi galimybė – migracija, kadangi klimato kaita ir aplinkos būklės blogėjimas vis dažniau tampa migracijos priežastimi,
 - B. kadangi migraciją dėl nestabilios padėties ypač pakursto karai ir ginkluoti konfliktai arba jų galimybės pavojus, žmogaus teisių pažeidimai, įskaitant politinių oponentų, mažumų, tarp jų religinių, etninių mažumų ir lesbiečių, gėjų, biseksualų ir transseksualų, ir nepalankioje socialinėje padėtyje esančių žmonių grupių persekiojimą arba jų teisių apribojimą, gaivalinės ir žmogaus sukeltos nelaimės ir perspektyvių ekonominių galimybių stoka bei tvarios struktūros, kuri padėtų užtikrinti demokratiją ir gerą valdymą, pilietinių, politinių, kultūrinių, ekonominių ir socialinių teisių paisymą ir jų propagavimą, nebuvimas,
 - C. kadangi migracija, kaip senas pasaulinis reiškinys, prisidėjo prie keitimosi idėjomis, tačiau taip pat dėl jos radosi imigrantų integracijos į priimančiąsias visuomenes problemų, ir todėl ne tik prisidėjo prie kultūrinio ir ekonominio Europos Sąjungos praturtinimo, bet dėl jos taip pat kilo socialinės įtraukties ir prisitaikymo problemų; kadangi ES reikia didelės, tačiau kontroliuojamos migracijos, kad būtų galima paremti senėjančią visuomenę ir spręsti kitus socialinius ir ekonominius uždavinius,
 - D. kadangi praeityje migracijos srantai pakeitė kryptį pagal tai, kur buvo didžiausias spaudimas, tačiau niekada nenutrūko, ir kadangi migracijos negalima sustabdyti, tačiau tikėtina, kad ateinančiais dešimtmečiais keisis jos mastas ir sudėtingumas, todėl reikia spręsti problemas siekiant užkirsti kelią žmonių kančioms,
 - E. kadangi teisėta migracija yra procesas, naudingiausias asmenims, norintiems išvykti iš savo kilmės šalies, ir pačiai priimančiajai šaliai,
 - F. kadangi padidėję migracijos (dažniausiai neteisėtos) srantai, kuriuos lemia nestabilumas, labiausiai veikia valstybes nares, esančias prie ES išorės sienų,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0327.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0496.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

- G. kadangi iki šiol nė viena Europos Sąjungos valstybė narė neratifikavo JT konvencijos dėl visų migruojančiųjų darbuotojų ir jų šeimų narių teisių apsaugos; kadangi ši konvencija yra išsamiausias tarptautinis migruojančiųjų darbuotojų ir jų šeimoms narių teises saugantis teisinis pagrindas, kuriuo valstybės narės gali vadovautis siekdamas užtikrinti, kad formuluojant ir įgyvendinant darbo jėgos migracijos politiką būtų paisoma migrantų teisių,
- H. kadangi ekonominis nestabilumas ypač didelę įtaką daro jaunesnėms kartoms, moterims ir mažumoms arba nepalankioje socialinėje padėtyje esančioms grupėms, kurioms nelieka galimybių įsidarbinti ir kurios dėl to daug lengviau gali tapti smurto, radikalizmo ir teroristinių grupių verbavimo aukomis,
- I. kadangi klimato kaita susijusi su maisto ir vandens stygiumi, miškų naikinimu ir dirvožemio blogėjimu ir kadangi ji vis dažniau laikoma didžiausia grėsme tarptautiniam saugumui ir stabilumui,
- J. kadangi reikia padėti žmonėms, kurie buvo priversti palikti savo namus dėl klimato kaitos sukeltų katastrofų, ir juos apsaugoti; tačiau kadangi dabartinėje pabėgėlių teisėje nepripažįstama pabėgėlių dėl klimato teisė į tarptautinę apsaugą,
- K. kadangi tam tikruose regionuose, kur labiausiai juntamas klimato kaitos poveikis ir nyksta biologinė įvairovė, pavyzdžiui, Sahelio regione, migracija liko vienintelė galimybė prisitaikyti prie besikeičiančio klimato,
- L. kadangi kai kurie migrantai taip pat gali būti prieglobsčio prašytojai ir potencialiai galėtų tapti oficialiai pripažįstamais pabėgėliais,
- M. kadangi dėl neteisėtos migracijos išnaudojimo ne tik kyla rimtas pavojus migrantų gyvybėms, bet ir labai dažnai jis yra siejamas su pačiais sunkiausiais žmogaus teisių pažeidimais, įskaitant priverstinius darbus, seksualinį išnaudojimą, vaikų išnaudojimą ir smurtą dėl lyties; kadangi ES veiksmai siekiant užkirsti kelią tokiai prievartai ir apginti nepalankioje padėtyje atsідūrusius migrantus, taip pat ir neteisėtus migrantus, turėtų būti sustiprinti siekiant, kad būtų veiksmingesni,
- N. kadangi su neteisėtu migrantų gabenimu susiduria beveik visos pasaulio šalys; kadangi neteisėtos migracijos išnaudojimas, kuris, deja, yra pelningas verslas tiems, kurie dalyvauja organizuotoje nusikalstamoje veikloje, taip pat yra susijęs su ginklų kontrabanda ir prekyba žmonėmis ir narkotikais; kadangi neteisėtos migracijos išnaudojimas gali būti vienas iš radikalų ir teroristinių grupuočių finansavimo šaltinių ir dėl jo kyla migrantams pavojus tapti organizuoto nusikalstamumo grupuočių ar ekstremistų tinklų aukomis,
- O. kadangi vykdam ES politiką ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas pažeidžiamiausiems migrantams, visų pirma nelydimiems nepilnamečiams,
- P. kadangi neteisėta migracija daro įtaką tiek priimančiųjų, tiek tranzito šalių migracijos valdymo ir integravimo gebėjimams; kadangi kai kuriais atvejais tranzito šalyse ji gali sužlugdyti vietos darbo rinkų tvarumą ir vystymosi perspektyvas ir dar labiau pakurstyti nestabilumą,
- Q. kadangi numatomas demografinis augimas tiek kilmės, tiek tranzito šalyse, ypač Magrebo, Mašreko ir visoje Šiaurės Afrikoje, galėtų neigiamai atsiliepti ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo perspektyvoms, taigi dar labiau apsunkintų socialinę ir ekonominę padėtį šiose šalyse, jeigu nebūtų priimti būtini politiniai ir ekonominiai sprendimai; kadangi dėl šių priežasčių ir dėl to, kad jose netaikomi demokratijos principai, padidės įtampa ir nestabilumas šalių viduje, kaip tai matyti iš naujausių demonstracijų Tunise, Alžyre, Egipte ir kitose arabų pasaulio šalyse, o dėl to dar labiau padidės migracijos srautai, kurie pareikalaus dar didesnių priimančiųjų šalių pajėgumų integruoti,

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

- R. kadangi ES, atsižvelgdama į esamas demografines tendencijas, turėtų nuspręsti, kiek nori atverti savo sienas migracijos srautams iš kilmės ir tranzito šalių, siekiant palengvinti jų vidaus demografinį augimą ir dėl to kylančias socialines problemas ir taip padėti užtikrinti jose stabilumą, ir kiek ES reikės investuoti į tokių šalių atnaujintą ekonominę darbotvarę, įskaitant darbo vietų kūrimo darbotvarę,
- S. kadangi reikia imtis priemonių siekiant išvengti naujų rasizmo ir ksenofobijos protrūkių priimančiose ir tranzito šalyse,
- T. kadangi migracija į ES yra tik nedidelė kur kas platesnio migracijos iš pietų į šiaurę ir migracijos iš vienos pietų šalies į kitą reiškinio dalis; kadangi dėl Europos kaimynystės politikos (EKP) šalių ir ES geografinio artumo ir smarkiai besiskiriančių kai kurių EKP šalių ir ES valstybių narių migracijos įstatymų standartų tos šalys atsiduria palankesnėje konkurencinėje padėtyje ir dėl to stiprėja jų kaip tranzito šalių pozicijos bei mažėja galimybės tapti priimančiomis šalimis ir su tuo susijusi atsakomybė,
- U. kadangi taikant EKP reikėtų aktyviau remti kaimyninių ES valstybių pajėgumus valdyti migraciją,
- V. kadangi tikėtina, jog dėl pastarojo meto dramatiškų įvykių Egipte ir kitose Šiaurės Afrikos šalyse ir Artimuosiuose Rytuose padidės teisėtos ir neteisėtos migracijos banga į Europą,
- W. kadangi tarp kilmės ir tranzito šalių, o taip pat tarp priimančiųjų ir tranzito šalių tvyranti įtampa dėl migracijos srautų valdymo ateityje gali tapti konfliktų ir nesutarimų priežastimi, jei nebus labiau suderintos, koordinuotos ir veiksmingesnės migracijos politikos; tačiau kadangi labiau koordinuotas ir visapusiškas požiūris migracijos valdymo klausimu galėtų sustiprinti pagarbą visų migrantų, kurie potencialiai gali prisidėti prie darbo rinkos poreikių patenkinimo tranzito ir paskirties šalyse ir skatinti kilmės šalių vystymąsi, orumui, kadangi labiau koordinuotas ir visapusiškas požiūris migracijos valdymo klausimu turėtų padėti užtikrinti, kad būtų visiškai paisoma migrantų, kurie gali būti atsidūrę nepalankioje padėtyje, žmogaus teisėms,
- X. kadangi teisėtos ir skaidrios pinigines perlaidos gali atlikti teigiamą vaidmenį skatinant ekonomikos vystymąsi, ir ypač būtina užtikrinti migrantų teises remti savo šeimas ir investuoti į savo šalis,
- Y. kadangi Europos Sąjunga turi parengti veiksmingą ir išmintingą migracijos politiką, panašią į politiką, kuri taikoma Kanadoje, Australijoje ar Naujojoje Zelandijoje; kadangi nestabilumas ES kaimyniniuose regionuose apsunkina tokios migracijos politikos kūrimą,
- Z. kadangi ES užsienio politika gali teigiamai papildyti ir sustiprinti ES migracijos politiką ir kadangi ją vykdančiam reikėtų spręsti visas nestabilumo priežastis kilmės šalyse ir tęsti aktyvų dialogą su tranzito šalimis dėl vienodų, žmogaus teisėmis pagrįstų standartų atitinkamuose nacionaliniuose migracijos įstatymuose, ir taip sudaryti vienodas sąlygas priimančiosioms ir tranzito šalims laikytis tų pačių taisyklių ir užtikrinti migrantams tokio paties lygmens apsaugą; kadangi dėl skirtingo tranzito šalių išsivystymo lygio reikalinga ES finansinė parama, kuri padėtų joms pasiekti ES prilygstančius standartus,
- AA. kadangi Komisijos pirmininko pavaduotoja-Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai pabrėžė, jog sprendžiant saugumo ir stabilumo klausimus svarbu laikytis visapusiško požiūrio, kuris leistų įgyvendinant vystymosi strategijas ir užtikrinant tvarias ekonomines perspektyvas papildyti ir dar labiau stiprinti taikos palaikymo ir taikos stiprinimo priemones ir taip sudaryti sąlygas ilgalaikiam stabilumui ir saugumui,

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

AB. kadangi Lisabonos sutartyje įtvirtinta nauja užsienio politikos struktūra ir sukurta Europos išorės veiksmų tarnyba (EIVT) suteikia galimybę kurti ypač vertingas sąveikas tarp, viena vertus, užsienio politikos ir gynybos politikos ir, kita vertus, Europos kaimynystės politikos ir vystomojo bendradarbiavimo politikos, kaip viena kitą stiprinančių ir tarpusavyje susijusių dimensijų ir strategijų; kadangi pagal naująją struktūrą kultūrinė diplomatija taip pat gali atlikti vaidmenį vykdant ES išorės veiksmus; kadangi į tokias sąveikas reikėtų atsižvelgti dar programų rengimo etape,

AC. kadangi reikia skirti migrantus, prieglobsčio prašytojus ir pabėgėlius,

1. palankiai vertina Komisijos pastarojo meto pasiūlymus dėl teisėtos prieglobsčio neprašančių migrantų migracijos ir ragina ją rengti tolesnes priemones siekiant sukurti bendrą migracijos politiką, valdyti ekonominę migraciją, kad būtų galima skatinti ekonominę ir socialinę priimančiųjų, tranzito ir kilmės šalių pažangą, didinti socialinę sanglaudą gerinant migrantų integraciją; pabrėžia, kad siekiant užkirsti kelią neteisėtai migracijai, geriau naudoti ES teisėtos migracijos sistemas, išaiškinti dabartines perspektyvas ir galimybes ES ir sugriauti neteisėtų prekyautojų teikiamus netikrus pažadus, apribojant organizuoto nusikaltamumo ir prekybos žmonėmis galimybes pelnytis iš žmonių poreikio judėti, reikia, kad būtų teikiama tinkama informacija apie teisėtos imigracijos į ES galimybes; ragina Komisiją stiprinti pažeidžiamų grupių ir asmenų (daugiausia moterų ir vaikų), kurie dažnai tampa prekybos ir seksualinio išnaudojimo aukomis, apsaugos priemones ir įsteigti informacijos apie imigracijos į ES galimybes centrus trečiosiose šalyse; vis dėlto ragina siekti pusiausvyros skatinant teisėtą migraciją į ES ir užtikrinant, kad ES pajėgtų priimti ir sėkmingai integruoti atvykusius imigrantus;

2. primena, kad gerai valdoma teisėta migracija taip pat gali duoti naudos trečiosioms šalims, nes migrantai perveda lėšas į savo kilmės šalis; be to, pabrėžia, kad svarbu remti iniciatyvas, kuriomis skatinama įtraukti migrantus į vystymo ir mokymo projektus jų kilmės šalyse;

3. ragina valstybes nares bendradarbiauti su ne ES šalimis siekiant užtikrinti, kad informacija apie teisėtą migraciją būtų lengvai prieinama ir kad teisėta migracija būtų aktyviai propaguojama;

4. mano, kad *inter alia* priverstinė migracija yra vienas iš žlungančios ekonomikos, nuskurdimo, žmogaus teisių pažeidimų, aplinkos blogėjimo, didėjančio atotrūkio tarp turtingų ir skurdžių šalių, pilietinio karo, karų, kuriais siekiama valdyti gamtinius išteklius, ir politinių persekiojimų padarinių;

5. remia Komisijos pirmininko pavaduotojos-Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai analizę ir jos politikos kryptį, kurioje pabrėžiamas poreikis laikytis visapusiško ir darnaus požiūrio, pagrįsto kryptingomis vystymosi ir žmogaus teisių strategijomis, nes tai svarbi papildoma ES užsienio politikos priemonė sprendžiant stabilumo ir saugumo problemas ir didinant taikos palaikymo bei taikos stiprinimo priemonių veiksmingumą; šiuo aspektu ragina sustiprinti FRONTEX vaidmenį siekiant geriau kontroliuoti migrantų srautus; mano, kad atsižvelgiant į Lisabonos sutartyje įtvirtintą naują užsienio politikos struktūrą ir EIVT sukūrimą, reikėtų toliau tęsti tarpinstitucinį dialogą ir svarstyti tokio visapusiško požiūrio pagrindus ir tikslus, ypač susijusius su kryptingu programavimu ir partnerystėmis su paramą gaunančiomis šalimis, kurios padėtų užtikrinti darnų demokratijos procesą, gerą valdymą, pagarbą žmogaus teisėms ir ekonomikos augimą, taigi ir stiprinti saugumą bei stabilumą;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

6. ragina Komisiją parengti nuolatinio visos FRONTEX veiklos, susijusios su migracijos srautų valdymu, stebėjimo sistemą; mano, kad FRONTEX operacijų žmogaus teisių aspektas turi būti aiškiai numatytas pakeisto FRONTEX reglamento teksto variante, ypač asmens teisė palikti savo šalį, grąžinimo draudimas ir teisė prašyti prieglobsčio; palankiai vertina sėkmingą FRONTEX veiklą ir bendradarbiavimą su valstybėmis narėmis siekiant įgyvendinti bendrą Europos prieglobsčio sistemą, taip pat palankiai vertina tai, kad buvo įsteigtas Europos prieglobsčio paramos biuras (angl. EASO); mano, kad FRONTEX ir EASO veikla ir operacijos turi būti stabilios ir nuolatinės, kad būtų galima teikti reikalingą pagalbą valstybėms narėms, kuriose šios problemos ypač opios; pabrėžia, kad reikia daugiau ES ir valstybių narių, ypač labiausiai pažeidžiamų, solidarumo siekiant kuo veiksmingiau koordinuoti politiką ir pasidalyti našta;

7. pažymi, kad dėl stiprėjančio daugiašalio bendradarbiavimo su kai kuriais tarptautiniais veikėjais ir pagrindinėmis valstybėmis donorėmis, pavyzdžiui, ES, JAV, Japonija, Kinija ir ilguoju laikotarpiu galbūt su kitomis BRIC šalimis, kaip antai Brazilija ir Indija, stabilumas ir saugumas tapo bendru tikslu ir būtina sąlyga pasaulio ekonomikos augimui užtikrinti; be to, pažymi, kad stabilumo ir saugumo problemoms spręsti reikia ne tik rasti atitinkamų išteklių šiais biudžeto mažinimo laikais, bet taip pat reikia masto ekonomijos ir suderintų veiksmų; mano, kad reikėtų pradėti aktyvaus ES, JAV, Japonijos ir Kinijos bei tarptautinių finansų institucijų dialogo dėl koordinuotų geografinių ir teminių saugumo, stabilumo ir paramos strategijų svarstymo procesą, nes tai leistų daryti didesnę kolektyvinę įtaką ir užtikrinti labiau subalansuotą, kryptingesnį ir veiksmingesnį išteklių paskirstymą tuo pat metu užtikrinant teisingą naštos pasidalijimą; be to, atsižvelgdamas į naują Baltųjų Rūmų užsienio paramos apžvalgą, kurioje pabrėžiama paramos koordinavimo su kitomis pagrindinėmis valstybėmis donorėmis reikšmė, mano, kad pirmas svarbus tokio svarstymų proceso žingsnis galėtų būti ES ir JAV aukščiausio lygio susitikimas dėl glaudesnio bendradarbiavimo humanitarinės pagalbos ir paramos vystymuisi srityse, kad žvelgiant iš transatlantinės perspektyvos būtų nustatyti bendri interesai ir politikos koordinavimo pagrindai;

8. primygtinai ragina Komisiją užtikrinti, kad bet kuriame ES ir jos valstybių narių pasirašytame readmisijos susitarime būtų visiškai gerbiamos žmogaus teisės ir negrąžinimo principas ir kad nebūtų keliami pavojai asmenims, kuriems reikia tarptautinės apsaugos;

9. pažymi, kad pabėgėlių apgyvendinimas kaimyninėse šalyse duoda apčiuopiamos naudos, ir ragina ES laikyti tai prioritetiniu klausimu;

10. reišia susirūpinimą dėl to, kad šiuo metu visame pasaulyje yra maždaug 38 valstybės, kuriose padėtis nestabili (Silpnų valstybių rodyklė 2010, *Fund for Peace*) ir dėl problemų, susijusių su nestabilumu, jose kenčia 1 milijardas žmonių (Pasaulio banko duomenimis); atkreipia dėmesį į tai, kad nestabilios valstybės labiausiai pažeidžia vidaus ir išorės (politiniai ir ekonominiai) sukrėtimai, ir į tai, kad valstybės nestabilumas prisideda prie migracijos proceso;

11. mano, kad parama politiškai ir ekonomiškai nestabilioms valstybėms, kurios gali būti neteisėtos migracijos šaltinis ir kuriose saugumo ir stabilumo požiūriu tvyro įtampa, turėtų greta paramos biudžetui priemonių ir strategijų, kuriomis užtikrinamas ar didinamas stabilumas, visada apimti tiesiogines investicijas ir patekimo į ES rinką strategijas, paramą siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslų, darbo vietų kūrimo politiką, infrastruktūros plėtrą, paramą MVĮ, mikrokreditų lengvatas ir strategijas, kuriomis skatinama demokratija ir geras valdymas, socialinė įtrauktis, galių moterims, mažumoms ar nepalankioje padėtyje esančių žmonių grupėms suteikimą ir etninę bei religinę toleranciją, ir taip gerinti potencialių migrantų perspektyvas gimtinėje ir didinti jų pasirinkimo galimybes; tvirtai įsitikinęs, kad tokių strategijų pagrindas turi būti aktyvios partnerystės, kurios būtų pagrįstos ne tik paramą gaunančių šalių savarankiškumo ir didesnių įgaliojimų principais, bet ir tikslais, aiškiais veiksnių planais ir sąlygomis jiems įgyvendinti, kurie nustatomi kartu su valstybėmis donorėmis, taip pat vertinimo kriterijais ir griežtais atskaitomybės standartais; pažymi, kad programų, kurioms skiriamas šis finansavimas, pagrindinis kriterijus turi būti pridėtinės vertės siekimas tiek regioniniu, tiek vietos lygmeniu, užtikrinant, kad jos iš esmės prisidėtų prie vietos ekonomikos vystymosi;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

12. pabrėžia, kad bet koks ateities migracijos tendencijų, migracijos formų, kaip antai trumpalaikės migracijos, apykaitinės migracijos ir sezoninės migracijos, tyrimas turėtų būti vykdomas atsižvelgiant į galimas migracijos priežastis, pvz., politinė ir ekonominė krizė ar klimato kaitos poveikis kilmės šalyse;

13. ragina Europos Sąjungą ir valstybes nares imtis vidaus ir tarptautinio lygmens veiksmų siekiant paskatinti kilmės šalis patvirtinti ir įgyvendinti priemones ir politiką, kurios suteiktų jiems galių vystyti socialiniu, ekonominiu ir demokratijos požiūriu, kad jų piliečiai nebūtų priversti migruoti;

14. ragina Komisiją ir Europos išorės veiksmų tarnybą dėti daugiau pastangų siekiant vystyti ir demokratizuoti kilmės šalis ir propaguoti teisinės valstybės principus, kad problemos, susijusios su migracija, būtų sprendžiamos iš esmės;

15. ragina steigti migracijos informacijos ir valdymo centrus už ES ribų siekiant padėti kilmės ar tranzito trečiosioms šalims parengti migracijos politiką atsižvelgiant į galimų migrantų ir sugrįžtančių migrantų poreikius, konsultuoti teisėtos migracijos klausimais, informuoti apie darbo galimybes bei gyvenimo sąlygas kelionės tikslo šalyse ir padėti norintiems emigruoti žmonėms surengiant profesinius mokymus vadovaujantis vykdančią bandomąjį projektą Bamake (Malis, CIGEM) įgyta patirtimi; prašo Komisijos reguliariai teikti atitinkamam EP komitetui ataskaitas dėl naujų iniciatyvų, kuriomis būtų siekiama įsteigti tokius centrus;

16. atkreipia dėmesį į tai, kad savo 2010 m. rugsėjo 21 d. rezoliucijoje dėl skurdo mažinimo ir darbo vietų kūrimo besivystančiose šalyse: tolesnė veikla Parlamentas pabrėžė, kad ES turėtų nedvejodama taikyti sankcijas valstybėms, kurios nevykdo pagal prekybos susitarimus prisiimtų valdymo ir su žmogaus teisėmis susijusių įsipareigojimų, ragino ES užtikrinti, kad būtų itin paisoma sąlygų laikymosi principo, kaip nurodyta Kotonu susitarime, ir atkreipė dėmesį į tai, kad ir Europos plėtros fondas (EPF), ir Vystomojo bendradarbiavimo finansinė priemonė (angl. DCI) turi atitikti tuos pačius sąlygų laikymosi kriterijus; pabrėžia, kad panašūs sąlygų laikymosi kriterijai turėtų būti taikomi ir kitokiai ES paramai nei parama vystymuisi ir humanitarinė pagalba, įskaitant makrofinansinę pagalbą, teikiamą TVF paskolomis, ir skolinimo operacijas, vykdomas per EIB ir ERPB programas, ir kad tokia parama turėtų būti grindžiama partneryste, bendrais tikslais ir vertybėmis bei lojalumu, ir ji turėtų tenkinti tiek valstybių donorių, tiek paramos gavėjų lūkesčius; be to, pabrėžia, kad aktyvi ES parama ją gaunančioms šalims turėtų būti veiksminga ir orientuota į rezultatus ir kad būtų paisoma pagrindinių ES vertybių; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliojimą užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Europos Komisiją kuriant ES finansinės paramos sistemą, taip pat dvišaliuose santykiuose su tokią paramą gaunančiomis šalimis siekti lojalumo Europos Sąjungai ir jos pagrindinėms vertybėms; mano, kad reikėtų ES lygmeniu pradėti svarstyti sąlygų laikymosi kriterijų taikymo ES finansinei paramai pagrindinius principus ir apimtis;

17. palankiai vertina žmogaus teisių sąlygas visuose ES dvišaliuose prekybos susitarimuose ir remia sąlygų laikymosi principo įtraukimą į prekybos su besivystančiomis šalimis sutartis taikant bendrąją lengvatų sistemą; pripažįsta, kad šio sąlygų laikymosi principo ne visada laikomasi, kadangi Komisija pasirodė neryžtinga taikydama sankcijas besivystančioms šalims, kurios nesilaiko prisiimtų įsipareigojimų žmogaus teisių paaisymo, gero valdymo ir demokratizacijos srityse; primygtinai ragina Komisiją prireikus svarstyti, ar reikėtų taikyti sankcijas, tačiau prieš jas skiriant prašo nuodugniai įvertinti, kokią poveikį šios sankcijos turėtų paramą gaunančių valstybių gyventojams;

18. mano, kad panaši politika, kokia taikoma kilmės šalims, turėtų būti taikoma ir tranzito šalims, pvz., susijusi su skurdo mažinimo strategijomis, tiesioginėmis investicijomis ir galimybėmis patekti į rinką, taip pat daugiau dėmesio skiriama užimtumo darbotvarkei, kurią įgyvendinant galima užtikrinti realią ilgalaikę socialinę įtrauktį, stabilizuoti vidaus darbo rinką ir didinti tranzito šalių ilgalaikį potencialą;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

19. mano, kad ES ir jos valstybės narės, valdydamos neteisėtos migracijos srautus, turi visiškai gerbti prieglobsčio prašytojų teises ir susilaikyti nuo bet kokių veiksmų, kuriais potencialiems pabėgėliams būtų kliudoma prašyti apsaugos, taikymo;

20. ragina Komisiją parengti priemonę, pagal kurią būtų galima paskirstyti prieglobsčio prašytojų apgyvendinimo ir jų prašymų nagrinėjimo atsakomybę, taip pat kovoti su neteisėta migracija; tai dvi sritys, kuriose kai kurioms valstybėms narėms tenka neproporcingai didelė našta dėl jų geografinės ar demografinės padėties;

21. ragina Komisiją įdiegti stebėjimo, kaip paisoma pabėgėlių ir prieglobsčio teisių vykdant patikrinimus prieš atvykimą ir atvykimo metu pagal Šengeno sienų kodeksą, sistemą, kad galimi srautai būtų greitai aptinkami;

22. pabrėžia, kad ES rinkimų stebėjimo misijos yra svarbus žingsnis bet kokiame demokratijos kūrimo ir gero valdymo procese, ir mano, kad tokios misijos turėtų būti įtrauktos į platesnio masto paramos programą siekiant užtikrinti ilgalaikį demokratijos kūrimo procesą; primygtinai ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai stiprinti vėlesnes procedūras ir misijas ir tikrinti, ar rinkimų stebėjimo misijų rekomendacijos yra įgyvendinamos, ir šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad itin svarbu toliau stebėti ir užtikrinti, jog būtų tinkamai įgyvendinamos ES rinkimų stebėjimo misijos rekomendacijos; atkreipia dėmesį į tarpininkavimo ir konfliktų prevencijos bei sprendimo strategijų, taip pat institucijų bei pajėgumų kūrimo svarbą regioninėms organizacijoms, pavyzdžiui, Afrikos Sąjungai (AS), kuri atlieka svarbų vaidmenį įgyvendinant taikos palaikymo ir taikos stiprinimo operacijas; mano, kad teikiant paramą AS reikėtų sukurti sienų kontrolės pajėgumus ir teikti pagalbą visiems migrantams, atsidūrusiems nepalankioje padėtyje; mano, kad veiksmingas regioninių organizacijų, pvz., AS, Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos ar Rytų partnerystės, kaip taikos ir stabilumo regione skleidėjų, stiprinimas paskatins regioninę integraciją ir tarpvalstybinių ekonominių zonų atsiradimą;

23. pažymi, kad buvo padaryta pažanga įgyvendinant visapusišką požiūrį į migraciją, kuriuo siekiama skatinti visapusišką partnerystę su kilmės ir tranzito šalimis ir stiprinti migracijos ir vystymosi sąsajas; pabrėžia, kad reikia dar labiau pagerinti pagrindinių visuotinio požiūrio į migraciją priemonių (partnerystės migracijos srityje, misijų migracijos klausimais, migracijos profilių, bendradarbiavimo platformų) naudojimą; pabrėžia, kad vykdant politinį dialogą su kilmės ir tranzito šalimis migracijos politikos tikslai turi ir toliau būti tarp pagrindinių svarstomų klausimų ir kad šiuo atžvilgiu reikia stiprinti politinį suderinamumą, ypač su vystymosi politika; laikosi nuomonės, kad dauguma dialogo procedūrų turėtų būti supaprastintos, o sąveika tarp migracijos ir vystymosi – sustiprinta; mano, kad reikėtų dėti daugiau pastangų remiant vystymosi projektus kilmės ir tranzito šalyse, kuriais būtų siekiama pagerinti šių šalių gyvenimo standartus ir padidinti reguliavimo ir institucinius gebėjimus, taip pat infrastruktūrą, kad būtų galima veiksmingai valdyti migracijos srautus, tačiau tuo pat metu būtina užtikrinti, kad būtų paisoma tarptautinių apsaugos standartų ir taikomas negrąžinimo principas;

24. pabrėžia svarbų Pasaulinio forumo migracijos ir vystymosi klausimais vaidmenį, kadangi šis forumas – tai sisteminis vyriausybinių ir nevyriausybinių veikėjų, įskaitant pilietinės visuomenės atstovus, dialogo ir bendradarbiavimo skatinimo pagrindas;

25. apgailestauja, kad dabartinėmis sąlygomis vienintelė įmanoma galimybė buvo sustabdyti ES ir Libijos bendradarbiavimo susitarimą, ir laikosi nuomonės, kad šio susitarimo sustabdymas turėtų būti atšauktas, kai tik bus sudaryta nauja laikina vyriausybė, norinti skatinti tokio susitarimo demokratišką ir žmogaus teisėmis grindžiamą įgyvendinimą, nes susitarimo tikslas – teikti finansinę paramą Afrikos šalims siekiant sukurti perspektyvias alternatyvas migracijai ir parengti Libijoje veiksmingesnę darbo jėgos migracijos valdymo sistemą, sudarant sąlygas kuo labiau gerinti šalyje gyvenančių migrantų kvalifikaciją, padidinant Libijos gebėjimus pritraukti ir socialiai ir ekonomiškai integruoti migrantus, ypač iš šalių, esančių prie jos pietinių sienų, ir sukuriant pagrindus veiksmingo migracijos valdymo sistemai Libijoje; šiomis aplinkybėmis pabrėžia, kad ES turi pasinaudoti savo įtaka ir įtikinti Libiją leisti Jungtinių Tautų vyriausiajam pabėgėlių reikalų komisarui sugrįžti į šalį; mano, kad susitarimus dėl bendradarbiavimo migracijos srityje reikėtų pasirašyti ir su kitomis ES geografiniu požiūriu artimomis šalimis siekiant teikti bendrą paramą pagal tarptautinius susitarimus nestabilioms kaimyninėms valstybėms;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

26. pažymi, kad, kalbant dabartinės humanitarinės krizės Šiaurės Afrikoje įveikimą, FRONTEX negali būti pagrindinė priemonė kovojant su migracijos srautais iš šio regiono, ir ragina ES parengti greitą ir koordinuotą atsaką, kuris įeitų į nuoseklią ir ilgalaikę strategiją, skirtą politinei pertvarkai ir nestabilioms valstybėms, ir taip siekti pašalinti pagrindines migracijos srautų priežastis; ragina Tarybą įgyvendinti naštos pasidalijimo veiksmų planą, siekiant padėti apgyvendinti pabėgėlius iš šio regiono, grindžiamą SESV 80 straipsnyje numatyta solidarumo sąlyga, ir suteikti paramą perkeltiesiems asmenims remiantis 2001 m. liepos 20 d. Tarybos direktyvoje 2001/55/EB dėl minimalių normų, suteikiant perkeltiesiems asmenims laikiną apsaugą esant masiniam srautui, ir dėl priemonių, skatinančių valstybių narių tarpusavio pastangų priimančius tokius asmenis ir atsakant už tokio veiksmo padarinius pusiausvyrą, įtvirtintomis nuostatomis; ragina Tarybą skubiai dėti pastangas, kad būtų patvirtinta bendra ES prieglobsčio sistema, ir užbaigti bendro sprendimo procedūras, susijusias su ES bendrosios pabėgėlių perkėlimo programos sukūrimu ir Europos pabėgėlių fondu 2008–2013 m. laikotarpiu, kaip Parlamentas rekomendavo 2010 m. gegužės mėn.; primena, kad valstybės narės privalo laikytis negrąžinimo principo;

27. pabrėžia, kad Europos Parlamento vaidmuo labai svarbus stiprinant laisvę ir demokratiją kaimyninėse šalyse; šiuo klausimu mano, kad Europos Parlamentas turėtų atidžiai stebėti demokratizacijos procesą Viduržemio jūros regiono pietuose, ir todėl siūlo plėtoti nuolatinį ir *ad hoc* struktūrinį dialogą su Komisijos pirmininko pavaduotoja-Sąjungos vyriausiąja įgaliotine užsienio reikalams ir saugumo politikai siekiant įvertinti pokyčius šiame regione ir taip nustatyti trumpalaikius ir ilgalaikius tikslus ir atitinkamas reikiamas paramos priemones;

28. primygtinai reikalauja, kad įgyvendinant persvarstytą Europos kaimynystės politiką (EKP) būtų skiriama pakankamai dėmesio dialogui žmogaus teisių ir demokratijos klausimais; yra įsitikinęs, kad demokratiniai judėjimai ir demonstracijos, taip pat brutalus valdžios susidorojimas su jais, pvz., Tunise ir Egipte, įrodo, kad pagal EKP vykdytas dialogas demokratijos ir žmogaus teisių klausimais nebuvo veiksmingas;

29. palankiai vertina tai, kad baigtos derybos dėl ES ir Turkijos readmisijos susitarimo, ir ragina sėkmingai baigti visus būtinus etapus siekiant užtikrinti, kad susitarimą kaip galima greičiau visiškai įgyvendintų visos šalys;

30. ragina Komisiją aktyviau bendradarbiauti su neteisėtų migrantų tranzito ir kilmės šalimis pagal ES sudarytus susitarimus arba pagal susitarimus, kuriuos ES sudarys, ir pagal valstybių narių dvišalius susitarimus su trečiosiomis šalimis siekiant pažaboti neteisėtą ir paskatinti teisėtą migraciją, nes tai būtų naudinga migrantams, valstybių narių visuomenei ir kilmės šalims;

31. mano, kad norint efektyviai planuoti, patvirtinti, įgyvendinti ir įvertinti migracijos politiką būtina bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis suderinti su migracija susijusią statistiką; pabrėžia Europos migracijos tinklo (EMT), kurio indėlis šioje srityje galėtų būti itin svarus, svarbą;

32. pabrėžia, kad nedelsiant reikia nuoseklių, išsamių ir palyginamų statistikos duomenų apie migruojančius asmenis, nes nuolatinė šių asmenų kaita ir dabartinės migracijos srautų pobūdis yra tikra problema politikams, kuriems reikia patikimų duomenų ir informacijos, kuriais remdamiesi jie galėtų priimti sprendimus;

33. ragina Komisiją šiuo metu persvarstant Europos kaimynystės politiką numatyti konkretų finansavimą, skirtą parengti EKP šalyse atnaujintą, stiprią ekonominę darbotvarkę, įskaitant užimtumo darbotvarkę; mano, kad reikėtų susitarti su EKP šalimis dėl veiksmų plano kaip suderinti jų nacionalinius migracijos įstatymus su ES standartais, įskaitant žmogaus teisių standartus, kaip antai teisę į prieglobstį, neteisėtų migrantų apsaugos sistema ir vienodos teisės visiems migrantams; ragina pasirašyti daugiau judumo partnerystės susitarimų su EKP šalimis greita jau esamų susitarimų su Moldova ir Gruzija;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

34. ragina sukurti visapusišką imigracijos politiką, suderintą su visomis vystymosi strategijomis ir priemonėmis, pagrįstą aukšto lygio politiniu ir praktiniu solidarumu, abipusiu pasitikėjimu, skaidrumu, partneryste, bendra atsakomybe ir pastangomis, taikant bendrus principus ir konkrečius veiksmus, bei pagrįstą Lisabonos sutartyje įtvirtintomis vertybėmis;
35. ragina Komisiją sukurti visapusišką teisėtos migracijos sistemą atsižvelgiant į Europos darbo rinkos poreikius, susijusius su darbo jėga, ir į kiekvienos valstybės narės gebėjimus priimti ir integruoti migrantus; mano, kad bendra ES teisėtos migracijos politika galėtų tapti ir Europos, ir kilmės šalių ekonomikos stimuliu;
36. mano, kad dėl susitarimų su trečiosiomis šalimis, kurie susiję su keletu ES valstybių narių, turėtų būti deramasi Europos lygmeniu visiškai laikantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 218 straipsnio;
37. ragina ES institucijas ir valstybes nares veiksmingiau koordinuoti paramos teikimą siekiant užtikrinti visapusišką ir tvarų požiūrį migracijos srautų valdymo klausimu;
38. pabrėžia, kad parama vystymuisi turėtų būti atsieta nuo migracijos srautų valdymo ir kad parama vystymuisi neturėtų priklausyti nuo grįžtamosios migracijos; pabrėžia, kad ES parama vystymuisi turėtų būti siekiama panaikinti migracijos priežastis, t. y. skurdą, klimato kaitą ir badą;
39. pabrėžia pridėtinę vertę, kurią Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga ir Rytų partnerystės iniciatyva galėtų suteikti migracijos ir jos pasekmių klausimo sprendimui; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir valstybes nares dėti daugiau pastangų siekiant, kad Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga imtų visiškai veikti; mano, kad migracijos srautų klausimas turėtų būti vienas iš prioritetinių įgyvendinant Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungą ir Rytų partnerystės iniciatyvą;
40. ragina Europos Sąjungą apsvastyti, kokių veiksmų reikia imtis siekiant peržiūrėti Vystomojo bendradarbiavimo priemonę, Europos plėtros fondą ir Humanitarinės pagalbos priemonę, kad būtų galima padidinti teigiamą migracijos poveikį puoselelėjant žmogaus raidą ir demokratiją pažeidžiamose valstybėse;
41. ragina labiau stengtis skatinti nuoseklų vystymąsi įgyvendinant ES migracijos politiką ir nenaudoti oficialios paramos vystymuisi (OPV) politikai, kurios tikslas – stabdyti ir kontroliuoti migraciją, jei tai pažeidžia migrantų žmogaus teises; mano, kad parama vystymuisi visgi turėtų būti naudojama siekiant paremti veiksmingą vystymąsi ir taip mažinti migraciją, atsirandančią dėl skurdo, politinio nestabilumo ir politinės priespaudos;
42. palankiai vertina Tripolio deklaraciją, paskelbtą baigiantis trečiajam Afrikos ir ES aukščiausiojo lygio susitikimui, kurioje patvirtinamas poreikis bendromis pastangomis spręsti klausimus, susijusius su realia migracijos padėtimi ir jos iššūkiais bei jos sąsajomis su vystymusi;
43. ragina užmegzti veiksmingesnę partnerystę su institucijomis, skatinančiomis regioninę ir ekonominę integraciją, nes tai irgi gali būti naudinga ieškant nuolatinių ilgalaikių migracijos iš vienos pietų šalies į kitą problemos sprendimų;
44. pabrėžia, kad Komisija turėtų daugiau ištirti klimato skatinamą migraciją iš vienos pietų šalies į kitą, taip pat nustatyti tokį poveikį patiriančių žmonių skaičių, pažeidžiamus regionus, migracinius judėjimus ir priimančiųjų šalių pajėgumus; taip pat ragina skatinti besivystančių šalių mokslinių tyrimų pajėgumus;
45. pabrėžia, kad svarbu įtraukti migracijos klausimą į šalių partnerių nacionalines vystymosi strategijas, siekiant mažinti skurdą ir pasiekti Tūkstantmečio vystymosi tikslus;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

46. palankiai vertina tai, kad įkurtas AKR stebėjimo centras migracijos klausimams tirti – naudinga duomenų ir nacionalinių migracijos strategijų tobulinimo priemonių teikimo AKR šalių politikos kūrėjams priemonė, ir taip pat palankiai vertina pasiūlymą įsteigti Migracijos stebėjimo centrą, kuris būtų įpareigotas nuolat atidžiai stebėti visus klausimus, susijusius su migracijos srautais Lotynų Amerikoje, ir kuris veiktų Europos ir Lotynų Amerikos bei Karibų jūros regiono fondui prižiūrint ir koordinuojant;

47. rekomenduoja veiksmingiau skirti finansinius išteklius migracijos ir vystymosi sąsajai stiprinti; pripažįsta, kad būtina pagerinti priimtas nuostatas dėl papildomo ir greito įvairių ES išorės veiksmų finansavimo priemonių lėšų mobilizavimo;

48. pabrėžia būtinybę stiprinti paramos, atkūrimo ir vystymosi siejimo (angl. LRRD) strategijas siekiant užtikrinti, kad būtų tvariai sprendžiamos su perkeltaisiais asmenimis ir pabėgėliais susijusios problemos; pripažįsta, kad svarbu koordinuoti humanitarinę pagalbą, kadangi tai pamatas perspektyviai vystymosi politikai šalyse po konfliktų;

49. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai investuoti į profesinę kompetenciją, nustatyti aiškius būstinių ir delegacijų personalo įgaliojimus ir taip užtikrinti geresnį Teminės migracijos ir prieglobsčio programos ir Vystomojo bendradarbiavimo priemonės geografinių programų koordinavimą;

50. ragina paaiškinti konkretų EIVT ir *EuropeAid* vystymosi ir bendradarbiavimo generalinio direktorato (DEVCO) atliekamą vaidmenį ir užtikrinti, kad jų tarpusavio veiksmai būtų koordinuojami; ragina DEVCO imtis vadovaujamojo vaidmens migracijos politikos programavimo etapu;

51. pabrėžia, kad svarbu pasinaudoti patirtimi, susijusia su šalies lygmeniu vykdomu politikos dialogu, kuri įgyta įgyvendinant Teminę migracijos ir prieglobsčio programą, siekiant užtikrinti nuoseklesnį ir veiksmingesnį programavimą šalies ir regiono strateginių dokumentų srityje;

52. ragina dėti daugiau pastangų siekiant mažinti neigiamą protų nutekėjimo ir kvalifikuotų specialistų išvykimo, kuris ypač kenkia tokiems labai svarbiems sektoriams kaip sveikatos ir švietimo, poveikį; pabrėžia, kad svarbu skatinti protų susigrąžinimą, paramos grįžtantiems programoms ir apykaitinę migraciją, reguliuoti įdarbinimo praktiką ir remti kompetencijos ugdymą tokiomis priemonėmis kaip, pvz., profesinio mokymo plėtojimas; prašo Komisijos išnagrinėti, ar apykaitinės migracijos schemas yra naudinga priemonė ir kokio pobūdžio apykaitiškumas (vienkartinis ar pasikartojantis; trumpalaikis ar ilgalaikis; spontaniškas ar valdomas) galėtų duoti geriausių rezultatų tiek besivystančioms, tiek išsivysčiusioms šalims;

53. ragina Komisiją rengiant naujas išorės veiksmų priemones laikotarpiui po 2013 m. užtikrinti, kad pasiūlyta sistema padėtų stiprinti vystymosi ramsčio ir saugumo bei stabilumo ramsčio sąveiką ir tarpusavio stiprinimą, taip pat garantuotų spartų neatidėliotinos paramos ir atkūrimo fondų lėšų paskirstymą, greitą reagavimą teikiant pagalbą ir paramą migrantams, atsidūrusiems nepalankioje padėtyje, ypač labai nepalankioje padėtyje esantiems migrantams, kaip antai moterims ir nelydimiems nepilnamečiams, leistų numatyti konkrečias programas, skirtas mažumoms (tarp jų religinėms, etninėms mažumoms ir lesbiečių, gejų, biseksualų ir transseksualų mažumoms), kurioms gali grėsti pavojus, aktyviai remti, teikti prieglobstį ES žmogaus teisių gynėjams, esantiems palankioje padėtyje, ir numatyti paramos priemones klimato kaitos, miškų naikinimo, dykumėjimo ir nykstančios biologinės įvairovės padariniams švelninti ir nukentėjusių bendruomenių ekonominei ir socialinei aplinkai išsaugoti;

54. ragina kurti politiką, pagal kurią būtų atsižvelgiama į specifinę pažeidžiamoms grupėms priklausančių asmenų, pvz., moterų, vaikų ir neįgaliųjų, padėtį ir atsižvelgiant į tai kurti atitinkamą infrastruktūrą, t. y. steigti ligonines, mokyklas ir rūpintis mokomąją įrangą ir teikti reikiamą socialinę, psichologinę ir administracinę paramą;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

55. atkreipia dėmesį į svarbų vaidmenį, kurį atliko kankinimo aukų reabilitacijos centrai sėkmingai integruojant migrantus, įskaitant pabėgėlius ir prieglobsčio prašytojus, Europos Sąjungoje; susirūpinęs atkreipia dėmesį į sprendimą palaipsniui nutraukti šių centrų finansavimą pagal Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonę; ragina Komisiją užtikrinti, kad šių centrų finansavimas nebūtų nutrauktas ir paliktas vien tik valstybių narių rankose;

56. prašo Komisijos paskelbti regioninių apsaugos programų išorės vertinimą ir pradėti diskusijas šių programų pratęsimo klausimu;

57. atsižvelgdamas į BUSP / BSGP misijas, mano, kaip tai pabrėžė ir Komisijos pirmininko pavaduotoja-Sąjungos vyriausiojo įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai, kad būtų svarbu saugumo ir stabilumo strategijas papildyti *ad hoc* papildomos paramos vystymuisi ir žmogaus teisių strategijomis siekiant užtikrinti, kad būtų visiškai panaikintos pagrindinės nesaugumo ir nestabilumo priežastys; šiuo atžvilgiu pažymi, kad toks visapusiškas požiūris reikalauja ne tik geresnio koordinavimo, kurį vykdytų EIVT, bet ir papildomų *ad hoc* biudžeto asignavimų, skirtų šioms papildomoms strategijoms;

58. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybos pirmininkui, Europos Sąjungos Tarybai pirmininkaujančiai valstybei, Komisijos pirmininkui, Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, EIB, ES valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, ES šalių kandidačių vyriausybėms ir parlamentams, EURONEST ir EUROMED priklausančių šalių vyriausybėms ir parlamentams, JAV valstybės departamentui, Europos rekonstrukcijos ir plėtros bankui, Pasaulio bankui, TVF, Afrikos Sąjungai, Visos Afrikos Parlamentui, Tarptautinei migracijos organizacijai ir Vyriausiajam pabėgėlių reikalų komisariui.

Moterų vaidmuo žemės ūkyje ir kaimo vietovėse

P7_TA(2011)0122

2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl moterų vaidmens žemės ūkyje ir kaimo vietovėse (2010/2054(INI))

(2012/C 296 E/02)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 2 ir 3 straipsnius, ir į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 8, 153 ir 157 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2006 m. vasario 20 d. Tarybos sprendimą 2006/144/EB dėl kaimo plėtros Bendrijos strateginių gairių (2007–2013 m. programavimo laikotarpis) ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. kovo 12 d. rezoliuciją dėl moterų padėties ES kaimo vietovėse ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. balandžio 27–29 d. Kaserese, remiantis ES Tarybai pirmininkaujančios Ispanijos iniciatyva, surengto seminaro tema „Moterų vaidmuo užtikrinant tvarų kaimo vystymąsi“ išvadas ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ OL L 55, 2006 2 25, p. 20.

⁽²⁾ OL L 277 E, 2005 10 21, p. 1.

⁽³⁾ OL C 66 E, 2009 3 20, p. 23.

⁽⁴⁾ Tarybos dokumentas 09184/2010.